

Salonky

**Hradecká Ivica
za mikrofonem**

Pamela Effangová

NA VĚTVI

každý den od 9 - 19 hodin

Otevřeno
celý březen

www.parknavetvi.cz

OBSAH

Editorial

Když se řekne ombudsmanka

HYNEK ŠNAJDAR / redaktor

Fakultní nemocnice Hradec Králové je špičkové pracoviště, kde o zdraví lidí pečuje kvalitní odborný personál. Samozřejmě se občas stane, že pacient není se službou spokojen a podá stížnost, již je třeba objektivně řešit. Proto zde byla v roce 2011 založena služba ombudsmana. Jeho úkolem je vyhodnocovat, na co je stížnost zaměřená a na co poukazuje. Zároveň posuzuje všechna hlediska a dává prostor k vyjádření všem aktérům. Po dvou mužích lékařích, kterými byli Petr Tilšer a David Tuček, tuto funkci od 1. února zastává žena právnička. Šestatřicetiletá Daniela Mohylová, jak je patrné z rozhovoru pro březnový magazín Salonky, do této pozice nastoupila s odhodláním, jasnými vizemi a s důrazem na dobře nastavenou a transparentní komunikaci. Ta je podle ní klíčovým nástrojem pro řešení každodenních situací. Kromě rozhovoru s touto dámou Salonky přináší další zajímavé a důležité čtení, které vás, čtenáři, nepochybně zaujme. ■

PAMELA THERESE EFFANGOVÁ / str. 4 ▷ 6

ONDŘEJ SOUKUP

str. 8 ▷ 11

MARTIN TRÁVNÍČEK

str. 12 ▷ 14

HRADECKÁ LÍZÁTKA

str. 18 ▷ 20

DANIELA MOHYLOVÁ

str. 26 ▷ 30

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: Velké náměstí 21/31 500 03 Hradec Králové, www.salonkyh.cz, Redakce: Tomáš Kulhánek, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyh.cz, Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyh.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyh.cz, Obchod, inzerce: Patrik Hrabar, e-mail: patrik@tn-media.cz, tel.: 737 311 309, Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, Grafika: Michal Kriegl, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 8 000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Ondřej Littera.

INZERCE

jsme
FITNESS
FOOD
MENU

„Již 11 let připravujeme moderní a komplexní způsob zdravého stravování.“

SESTAVTE SI SVÉ
MENU NA MÍRU

WWW.JSMEFFMENU.CZ

Je super nemít po práci propocené triko

🗨️ TOMÁŠ KULHÁNEK, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Je dlouholetou oporou Hradeckých lvic a právě nyní zažívá ve 29 letech životní sezonu. Aktuálně je vůbec nejlepší českou střelkyní Ženské basketbalové ligy a před několika týdny se dočkala i vytoužené premiéry v reprezentačním dresu. Pamela Therese Effangová však není jen skvělou basketbalistkou, ale i ženou s ohromnou dávkou pozitivní energie, rozhledem a vynikajícími vyjadřovacími schopnostmi. Nově ji můžete vidět za mikrofonem jako moderátorku našeho sportovního podcastu Klubovna. Nejen o své nové roli hovoří v rozhovoru Pamela Therese Effangová.

Jak se v nové roli moderátorky cítíte?

Skvěle. Jsem za tu šanci ohromně vděčná. Před časem mi na Sokole jeden vrátný říkával, že je mě na basketbal škoda. Já se vždycky usmála a jednou jsem se ho zeptala, co bych podle něj měla dělat. A on mi řekl, že bych měla mluvit a něco moderovat. Díky nabídce Salonků jsem se k té roli teď opravdu dostala a musím říct, že mě to obrovsky chytlo. Už jsem se přistihla i při rozcvičení před tréninkem, že si trénuju otázky. Dostala jsem už mnoho pozitivních reakcí na můj první rozhovor, za což jsem moc ráda a nabíjí mě to.

Napadlo vás už jako dítě, že byste někdy mohla zkusit roli moderátorky?

Chodila jsem jako dítě na dramaťák nebo taky do sboru. Že bych ale nějak přemýšlela o moderování, to úplně ne, protože mým snem bylo vždycky hrát profesionálně basketbal. To se povedlo, basketbal mě živí a pořád mě moc baví. Je ale super vědět, že když si třeba zlámu obě nohy, mohla bych se realizovat i jinak.

Vy jste si loni vyzkoušela v Klubovně roli hosta, teď sedíte na druhé straně stolu jako moderátorka. Byla jste víc nervózní, když jste šla na rozhovor jako hráčka, nebo když jste šla na první rozhovor jako moderátorka?

Určitě jsem byla víc nervózní před prvním rozhovorem, který jsem sama moderovala. Čím víc to

ale trénuji, tím se cítím uvolněnější, takže teď už je pro mě pozice moderátorky vlastně jednodušší. Když někam přicházím na rozhovor jako respondentka, nikdy přesně nevím, co přijde. Naopak jako moderátorka se můžu připravit předem a ten rozhovor je v mé režii.

Máte nějakého oblíbeného moderátora, který je pro vás vzorem?

Obrovsky se mi líbí Martin Veselovský a Daniela Drtinová. Ti podle mě odvádí opravdu perfektní práci. Jsem ale samozřejmě trochu jiná než oni a chci být svá. Stejně jako v basketbalu, tak i za mikrofonem mám svou osobnost, kterou si chci zachovat.

Dovedete si představit, že byste se po konci kariéry věnovala moderování naplno?

Ano, představit si to dovedu a myslím, že by mě to určitě naplňovalo. Ta práce se mi líbí, je mi sympatická v mnoha ohledech a je super nemít po práci úplně propocené triko.

Kdo je vašim vysněným hostem, kterého byste chtěla jako moderátorka zpovídat?

Asi nemám konkrétního hosta, ale spíš vysněná témata, která bych chtěla s někým probrat. Kdyby se našel někdo, koho zajímá třeba ezoterika nebo by se nebál rozvíjet filozofická témata, baví se o životě, o smrti nebo o vztazích, tak bych ho u rozhovoru určitě ráda uvítala. Naopak bych se asi nechtěla pouštět do jiných sportů, než je basketbal. Určitě mám svoje limity a nechtěla bych dělat ani třeba politické rozhovory.

Posloucháte sportovní podcasty?

Vím, že existují i basketbalové podcasty. Jeden nový dělají kluci z Pardubic, nedávno jsem poslouchala díl s výbornou českou rozhodčí. Jinak se ale příznám, že sportovním podcastům úplně neholduji. Lákají mě spíš jiná témata než sport.

Já jsem si o vás přečetl, že jiné sporty než basketbal vás ani nebaví, je to pravda?

Ano, je to tak. Jakýkoliv jiný sport než basketbal mi

INZERCE

Tisícovka na školní lyžařský výcvik

Našim pojištěncům přispíváme **1000 Kč** na školy v přírodě se sportovním zaměřením, lyžařské výcviky nebo sportovní tábory.

Více zde →

VOZP

VOJENSKÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠTOVNA
ČESKÉ REPUBLIKY

www.vozp.cz

přijde v mém provedení jako ztráta času. Když chci sportovat, tak se chci zlepšovat v basketbalu. Ani na odražení mě moc nelákají jiné sporty. Basketbal je moje vášeň, pro mě je to sport číslo jedna, dva, tři, čtyři i pět.

Ve volném čase prý ráda navštěvujete muzea nebo galerie. Jsou umělecké zájmy ve sportovní kabině běžné, nebo jste spíš výjimka?

Spíš výjimka. Musím říct, že s těmito zájmy v šatně trochu narážím, protože většinu mých spoluhráček to moc netankuje. Hlavní témata v šatně jsou úplně jiná, třeba Love Island.

Hradecké lvice jsou letos v tabulce o něco níž, než bylo v posledních letech zvykem. Individuálně ale zažíváte skvělé období. Jak zatím hodnotíte sezonu?

Nejsem z posledních sezon moc zvyklá prohrávat, takže se mi to hodně těžce kouše, když se podívám na tabulku. Určitě ale nebudu lhát, že mě netěší, jak se mi daří individuálně. Motivuje mě to k tomu, abych tým dotáhla na ty pozice, na které jsem byla zvyklá. I když jsme teď v tabulce až šesté, pořád věřím, že v play off můžeme uspět a znovu zabojovat o medaile. Udělám pro to maximum.

Je to pro vás životní sezona?

Vždycky může být ještě líp. Určitě jsem na tom ale statisticky nejlíp, co jsem kdy byla. Takže ano, je.

Jak velká úleva pro vás byla, že jste se konečně dokázala reprezentačního startu?

Ten kámen, který mi spadl ze srdce, musel být z Prahy slyšet až do Hradce. Snažila jsem se o to pět let. Přiznám se, že v tom zápase proti Irsku už jsem ani nedoufala, že nastoupím, takže jsem za těch pět minut obrovsky vděčná. Byl to úžasný zážitek a obrovské zadostiučinění. Na druhou stranu vím, že chci víc.

Vy jste v té reprezentační premiéře přispěla k postupu na červnové mistrovství Evropy. Je to ten další cíl, který máte před sebou?

Přesně tak. Můj nejbližší cíl je dostat se do dvanáctičlenné nominace na mistrovství Evropy a pokud možno být v rotaci základních hráček.

Hradec Králové hostí už začátkem března Federální pohár. Bude to jeden z vrcholů sezony?

Myslím, že mezinárodní basketbal v Hradci je prostě pecka. Přijedou nejlepší týmy Slovenska. Fanoušci se můžou těšit na neotřelého soupeře, jiný

styl basketbalu. Věřím, že mezinárodní konfrontace bude velice zajímavá. Navíc Hradecké lvice obhájí loňský triumf. Určitě je to pro nás jeden z vrcholů sezony a šance, jak si znovu sáhnout na pohár a získat i tolik potřebné sebevědomí před ligovým play off.

Před rozhovorem jste mi prozradila, že také trénujete přípravku. Baví vás trenérská role a chtěla byste se jí věnovat i do budoucna?

Baví mě to. Chtěla jsem basketbalu také něco vrátit, protože si uvědomuju, co všechno mi basketbal dal. Trenérství mě láká i proto, že mám dobrý vztah k dětem. Chtěla bych se trenérství věnovat nějakým způsobem i po kariéře. Už teď mám druhou nejvyšší trenérskou licenci a zvažuju i tu nejvyšší. Myslím, že mě to obohacuje i hráčky. Basketbal je pro mě životní styl a upřímně si nedovedu představit, že by to jednou úplně skončilo.

Při vrcholovém basketbalu jste dokázala vystupovat i vysokou školu, konkrétně Středoevropská studia. Chtěla byste se tomu oboru v budoucnu víc věnovat?

Určitě. Ráda bych byla třeba průvodkyní. Díky studiu jsem se naučila polsky, což bych mohla využít třeba i jako trenérka nebo moderátorka. ■

Dodání do 2 měsíců

od **994 900 Kč**
včetně DPH

Volkswagen Arteon Elegance

1,5 TSI 110kW, Manuální 6 st.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ modelu Arteon: 6,2–6,6 l/100km, 142–149 g/km. Vyobrazený model může obsahovat prvky příplatkové výbavy.

OLFIN Car vám na tento i jakýkoliv jiný vůz může připravit financování a pojištění vozu na míru vašim potřebám.

30let
OlfinCar

Autorizovaný prodejce Volkswagen

OLFIN Car s.r.o.
Na Rybárně 1670
500 02 Hradec Králové
tel.: 495 000 555
www.olfincar.cz

Orientovat se na prevenci a snižovat rizika onemocnění

Moderní, poněkud hektickou dobu jednadvacátého století provází řada civilizačních chorob. Mezi ně patří obávaná Alzheimerova nemoc, která postihuje v poměrně velkém počtu starší obyvatel. Zpočátku se projevuje nenápadně, ale bohužel vrcholí kompletní demencí. Příčiny nejsou ještě úplně známy a také nebyl dosud vyvinut účinný lék. Vývojem léčiv na tuto nemoc se zabývají vědci Centra biomedicínského výzkumu Fakultní nemocnice Hradec Králové. Jejich vedoucí, docent Ondřej Soukup, nedávno získal Cenu manželů Elišky a Zdeňka Strmiskových za významný přínos k výzkumu a léčbě této závažné choroby.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Čím se zabývá centrum, které vedete, a co je jeho hlavní činností?

Naše centrum se dělí na dvě základní části. Jedna zahrnuje hledání nových léčiv, například na Alzheimerovu nemoc, rakovinu či tuberkulózu. Vyvíjíme také dezinfekční přípravky, které sice nepatří mezi léčiva, ale lze je využít v nemocnicích k dezinfekčním sanitacním programům. Druhou částí je spolupráce s klinikami. Pomáháme lékařům, kteří jsou sice zároveň vědci, ale kvůli zaneprázdněnosti se některým věcem nemohou věnovat naplno. Mohou nás proto oslovit a přijít s nějakým podnětem či nápadem. My jim v tomto ohledu můžeme být prakticky nápomocni a dát jim potřebnou zpětnou vazbu. To jsou dva základní pilíře naší činnosti.

Nedávno jste získal Cenu manželů Elišky a Zdeňka Strmiskových za významný přínos k výzkumu a léčbě Alzheimerovy choroby a spřízněných neurodegenerativních onemocnění. Je to nejen ocenění vaší práce, ale i motivací do dalšího výzkumu?

Jednoznačně ano. Cenu jsem přebíral sice já, vím ale, že bez kolegů na pracovišti a dalších spolupracovníků v celé republice i v zahraničí, například z univerzit v Oslu, Bologni či Göteborgu, bych ji nezískal. Je to z mého pohledu cena pro celý náš tým.

Jak velký je váš výzkumný tým?

Centrum biomedicínského výzkumu má celkem asi čtyřicet lidí, kdyby se ale všechny úvazky sečetly, tak to vyjde na asi dvacet tři plných úvazků dohromady.

Co je to Alzheimerova choroba? Jak se projevuje a koho postihuje? Je dědičná?

Tato nemoc má dvě formy. Jedna je geneticky podmíněná, která se může začít projevovat už kolem třicátého či čtyřicátého roku věku a může mít rychlejší progresi. V tomto případě je tedy dědičná. Těchto případů je zlomek, postihuje pouze asi tři procenta všech pacientů. Druhá forma, která není geneticky podmíněná, zasahuje větší skupinu lidí ve věku od šedesáti pěti let výše. Na začátku se projevuje banálními zapomináním, postupně však přechází do kompletní demence, kdy nemocný člověk může skončit upoutaný na lůžko.

Co zahrnují další spřízněná neurodegenerativní onemocnění?

Jak už název napovídá, dochází k degeneraci nervové tkáně mozku. Obecně u těchto onemocnění je zajímavé, že spousta z nich má parametry Alzheimerovy nemoci, ale nemusí jí být. Mohou to být různé typy demence, jako například stařecká či frontotemporální, tak zvaná Pickova choroba, která je druhým nejčastějším degenerativním onemocněním mozku. Nastupuje velice nenápadně a často zpočátku nepozorovaně v podobě plíživých změn v chování a charakteru člověka, v jeho náladách či způsobu uvažování. Někdy jsou příznaky velmi podobné a formy onemocnění smíšené. Dnes se často říká, že není Alzheimerova nemoc, ale Alzheimerovy nemoci, protože každá se projevuje trochu jinak a každý pacient jinak reaguje. Proto se těžko hledá adekvátní léčba.

SALONEK

Hynek Šnajdar

Plíživý Alzheimer

Určitě se každý člověk někdy potkal se seniorem v pokročilejším věku, který zapomíná, špatně se orientuje v prostoru, občas někoho nepoznává, prostě se tak trochu ztrácí. Důvody těchto stavů bývají různorodé, klidně ale může jít o plíživé příznaky obávané, ve světě i v české kotlině rozšířené Alzheimerovy nemoci.

Vzpomínám si na velmi zásadní americký film Pořád jsem to já, kde hlavní roli s citem ztvárnila herečka Julianne Moore. Tento opus je o šťastně vdané matce tří dospělých dětí a uznávané profesorce lingvistiky, která začíná zapomínat slova. Navíc ráda běhá a občas ve velkoměstském ruchu zjistí, že neví, kde se právě nachází. Když je jí diagnostikována raná forma Alzheimerovy choroby, společně se svou rodinou zjišťuje, že jejich vzájemné vztahy projdou tou nejnáročnější myslitelnou zkouškou.

K tomuto filmu mě nedovedla náhoda, ale vlastní zkušenost. Moje moravská kamarádka měla maminku, již jsem poznal jako neobyčejně veselou, kreativní a společenskou bytost, která svůj volný čas věnovala organizování všemožných aktivit. Prostě inspirativní bytost plná života a elánu. To vše do doby, kdy začala zapomínat a její život dostával jiný, bohužel nevratný rozměr. Byla jí diagnostikována obávaná choroba. Jednou mě kamarádka vzala s sebou na návštěvu maminky. Po vstupu do před síně jsem si všiml pootevřených dveří do neosvětlené koupelny, za nimiž stála nehybná postava. Nepoznala ani svou dceru a mě už vůbec ne. Bylo to smutné a pro rodinu v dalších měsících velmi náročné.

Zmíněná choroba je totiž velkou zátěží pro pacienty, rodiny i systém zdravotní péče. Tím, jak přibývá seniorů, bude přibývat i pacientů. Je tedy nutné se na tuto nemoc, na niž dosud nebyl vyvinut účinný lék, připravit a pacientům umožnit adekvátní péči. To se stáštějí děje v Hradci Králové. Působí zde totiž instituce zvaná SeneCura Senior-Centrum, která klade velký důraz na péči o seniory trpící Alzheimerovou nemocí. Právě o této důležité péči březnovému magazínu Salonky poskytl ochotně informace ředitel centra Martin Trávníček.

Z druhé strany, tedy pohledem vědce, který se dlouhodobě zabývá vývojem léčiv, nám aktuální situaci nastínil docent Ondřej Soukup, vedoucí Centra biomedicínského výzkumu Fakultní nemocnice v Hradci Králové, jehož tým vědců intenzivně pracuje na tom, aby se jim podařilo vyvinout příslušný lék na Alzheimerovu nemoc, což je snem každého vědce-farmaceuta. Je to zásadní věc, protože tato choroba může potkat v pozdějším věku skutečně každého. ■

Řekli jste, že jednoznačná příčina nemoci není známa, a tedy i léčba musí směřovat na více cílů. Jakých?

Když pomínu geneticky podmíněné onemocnění, které potomek „zdědí“ po předcích, tak to, co spustí tuto nemoc, není zatím úplně známo. Choroba může ve skryté podobě probíhat už dvacet let před prvními viditelnými symptomy, které se začínou nějak projevovat. Příčina tedy není úplně známá, ale jsou známé rizikové faktory, které poukazují na pravděpodobnost, že člověk tuto nemoc dostane. Častější pravděpodobnost, asi dva ku jedné, je u žen. Rizikové je také to, že je člověk fyzicky i psychicky málo aktivní. Svou roli samozřejmě hraje také špatná životospráva, vysoké tuky a cukry, alkohol, kouření a podobně. Tento nezdravý způsob života je rizikovým faktorem a může být spoluspouštěčem této nemoci. Skutečnou příčinu ale zatím neznáme. Náš výzkum v tomto ohledu je zaměřen na tak zvaná multilíčivá, míříme tedy na více cílů, kdy léčivo působí na více frontách.

Co je pro vás ve výzkumu hlavní motivací?

Samozřejmě bychom velmi rádi našli účinný lék a lidem, kteří trpí Alzheimerovou nemocí, pomohli. To je určitě zásadní motivace.

Jsou tedy nějaké perspektivy, že se na tuto chorobu najde účinný lék, který ji zastaví?

Je to běh na dlouhou trať, buďme proto realisté. V našich podmínkách, abychom vynalezli a do praxe uvedli lék, jak se říká, obnáší dvacet let práce a dvě miliardy dolarů. Hodně farmaceutických fi-

rem, které si na výzkumu vylámaly zuby, ho opustily. Zhruba před rokem byl na trh uveden nový preparát, ale máme o jeho účinnosti určité pochyby. Politicky se ale protlačil, aby motivoval firmy k návratu do výzkumu. To je můj osobní pocit. Je ale samozřejmě vždycky dobře, když se něco na scéně objeví a vyzkouší. Je v tom pro lidi určitá naděje. Z mého pohledu je důležitější orientovat se na prevenci a snižovat rizika, že člověk onemocní.

Pro studenty a odborníky jste jako pracovníci centra v roce 2020 vydali monografii Alzheimerova nemoc, kde prezentujete výsledky své práce na vědeckých konferencích či pracovních setkáních. Čím je tato publikace důležitá?

V této oblasti se pohybujeme přibližně deset let, proto nám přišlo zajímavé spojit kolektiv mladých lidí, kteří by se mohli zapojit do osvětovější činnosti. Já, společně s kolegou Janem Korábečným a profesorem Martinem Vališem, což je přednosta Neurologické kliniky Fakultní nemocnice v Hradci Králové, a dalšími lidmi, jsme si rozdělili různé kapitoly. Na začátku například představujeme Alzheimerovu nemoc a rizikové faktory. Další kapitoly se věnují farmakoterapii, to znamená aktuálně dostupným léčivům, kam v tomto ohledu směřuje vývoj, jak se diagnostikuje pacient a podobně. V přehledné monografii se tak komplexně věnujeme problematice Alzheimerovy nemoci a velký důraz je kladen i na sociální a socioekonomické aspekty této choroby. Kniha je určena primárně nejen neurologům a psychiatrům, ale užitečná bude i studentům medicíny, internistům a zástupcům dalších oborů, kteří se s pacienty trpícími touto nemocí setkávají.

Chorobu poprvé popsal v roce 1907 německý lékař Alois Alzheimer. V té době prý byla považována za vzácnou. Čím to je, že je v současné době poměrně rozšířená?

Ano, ale musím k tomu něco poznamenat. U začátku byl sice Alois Alzheimer, ale málo se ví, že v té době na pražské klinice působil Oskar Fischer. Ten ve stejnou dobu, nebo dokonce o něco málo dříve než Alzheimer, podobně popsal a také v roce 1907 publikoval případy demence. Klidně by se tedy tato nemoc mohla jmenovat Fischerova. V době na začátku 20. století se lidé dožívali podstatně nižšího věku než dnes. Odcházeli třeba už v pětapadesáti, šedesáti letech a v současné době se běžně dožívají o dvacet let více. Pravděpodobnost tohoto onemocnění

s vyšším věkem stoupá, proto je dnes Alzheimerova nemoc podstatně rozšířenější. Dalším důležitým aspektem k dosažení vyššího věku je lepší nynější zdravotnictví a diagnostické možnosti. Alzheimerova nemoc je také nepochybně civilizační onemocnění související s už zmíněnou špatnou životosprávou, stresem a dalšími faktory přispívajícími k tomu, že nemoc propukne.

Máte přehled o tom, kolik lidí jí v současné době u nás trpí?

V celém světě touto nemocí trpí přibližně 55 milionů lidí a u nás v republice asi 150 tisíc.

Proč jste se vy vydal cestou výzkumu této choroby?

Absolvoval jsem Farmaceutickou fakultu v Hradci Králové, což byla cesta k lékům, jejich vývoji, výrobě a testování. Zaměření na Alzheimerovu nemoc bylo dáno pracovištěm, což byla Fakulta vojenského zdravotnictví, kam jsem šel dělat doktorát. Tam jsme se mimo jiné zabývali protijedy na nervově paralytické látky, které jsou potenciálně zneužitelné teroristy. I když je výzkum léčiv na Alzheimere-

rovou nemoc v současné době moje hlavní zaměření, uvedeným protijedům se s kolegy stále věnuji. Celý můj profesní život mě provází vývoj léčiv.

Čeho byste chtěl společně se svými kolegy v centru dosáhnout?

Snažíme se vědecký výzkum související s Alzheimerovou nemocí dělat poctivě a odvádět stále dobrou práci. Úplně hlavní cíl by byl najít látku, která se jednou dostane do praxe. To je sen každého farmaceuta.

Jste vědec, který má určitě plnou hlavu výzkumu. Nosíte si práci domů? Dokážete se od ní odtrhnout?

Nedokážu. Moje žena je lékárnice, která je ve své práci velmi vytížená, ale když se lékárna zavře, jde domů a má od práce klid, dokud se zase neotevře. Já to mám jinak. I když se odpoledne třeba věnuji rodině, večer mně to nedá, sednu opět k počítači. Pokud tedy zrovna nespím, stále jsem on-line, protože se v tom našem výzkumu pořád něco řeší, po celý rok a je jedno, zda mám třeba zrovna dovolenou. ■

INZERCE

KRIMINÁLKA
INTERAKTIVNÍ VÝSTAVA
22. 3. - 7. 4.
#AKCE #JARO #SHERLOCK
Futurum

Je určitě velice důležitá a věnujeme jí značnou pozornost. Kromě otevřené komunikace na běžné bázi proto například organizujeme nejrůznější oslavy s rodinami, mezi něž patří zahradní slavnosti nebo večere při svíčkách, na kterou mohou klienti rodinné příslušníky rovněž pozvat.

Jsou rodinní příslušníci pravidelnými návštěvníky svých blízkých, kteří chorobou trpí, nebo se občas stane, že na něj tak trochu zapomínají a návštěv ubývá?

Toto nelze všeobecně říci. Také jsou klienti, kteří již žádné rodiny nemají.

Ze svého okolí znám případ, kdy člověk s Alzheimerovou nemocí odešel z domova a nenechal zprávu. Stalo se to některému z klientů, že odešel a museli jste ho hledat?

Lidé s Alzheimerovou chorobou mají touhu cestovat. Zapomenou, kde vlastně jsou, a mají dojem, že jednoduše musí jít do práce nebo na běžnou pochůzku. Předcházíme těmto situacím zohledněním jejich životního příběhu, zapojením do běžných aktivit. V případě chuti klienta domov opustit ho doprovázíme. Pro zajištění bezpečí klientů využíváme i bezpečnostní prvky, které riziko možnosti ztráty v prostředí mimo domov minimalizují.

Považujete za podstatnou součást péče o tyto klienty předcházení sociální osamělosti, omezení nadměrné duševní a tělesné námahy?

Určitě ano. Proto jsou také u nás časté společenské události a aktivizace, jako například oslavy, návštěvy zajímavých osobností, přednášky, dílny či mezigenerační setkávání s dětmi.

Jak lze ovlivnit chování a jednání jedince v těžkém stadiu Alzheimerovy choroby? Jak oživit jeho psychiku?

Těžká demence má své příznaky, především je důležité zmínit, že pro klienta již není prakticky reálný samostatný život. Klient může být velice neklidný, trpět psychickými poruchami, agresivním chováním, nervozitou či změněným vnímáním dne a noci. V této fázi je důležitý především klid a relaxace, protože klient je velice citlivý na veškeré vjemy. Důležité jsou také bezpečí a kvalitní péče.

Mají na to vliv i nefarmakologické postupy, které se podílejí na udržení kvality života a soběstačnosti?

Významné je vyvolávat příjemné vzpomínky

z minulosti. Proto musí být náš personál dobře seznámen s životním příběhem klienta. K tomu slouží například kniha života, kterou společně doplňuje s klientem rodina nebo personál. Ten pak vzpomíná na důležité životní milníky.

Jak se u vás postupuje, aby si tito klienti alespoň dočasně zachovali motoriku, chůzi, soběstačnost a komunikaci s ošetřovatelem?

Pohybové funkce lze podpořit na společných cvičeních nebo také ve fitness místnosti, kde máme přístroje na šlapání zvané motomedy. Také trénujeme paměť a snažíme se probudit všechny smysly, což má u osob s demencí velký význam. Pomůže ale i jen samotná účast a pozorování na společných aktivitách.

Co děláte pro to, aby u vás smysluplně trávili volný čas, a jaké aktivity jsou pro ně připraveny v běžném dni?

V závislosti na možnostech klientů, například, zda jsou mobilní či imobilní, si aktivizační pracovníci a pracovníce připravují plány společných nebo individuálních aktivit. Jde opravdu o pestrou škálu aktivit a je těžké vybrat jich jen několik. Obecně se ale snažíme, aby naši klienti prožívali i přes veškerá fyzická či duševní omezení naplněný život. Výjimkou proto nejsou nejrůznější výlety, kulturní události, návštěvy celebrit a tak dále.

Jsou pro ně nějak upraveny místnosti, v nichž se pohybují?

Klienti s demencí bydlí ve stejných prostorách jako ostatní klienti. Pro lepší orientaci klientů využíváme barevné prvky, například barevně odlišená patra. Prostředí pro klienty trpící demencí je přizpůsobené, například s ohledem na bezpečnost nejsou na těchto odděleních volně k dispozici ostré předměty.

Co kromě péče o seniory s Alzheimerovou nemocí SeneCura SeniorCentrum nabízí?

Kromě Domova se zvláštním režimem pro klienty s Alzheimerovou chorobou nebo jiným druhem demence nabízí především službu Domov pro seniory, a jak jsem už zmínil, i Odlehčovací službu.

Jaké jsou vaše nejdůležitější cíle do budoucna?

Naším cílem a plánem do budoucna je zkvalitňování služeb pro klienty. Zároveň rozvíjení spolupráce s krajem tak, aby největší benefit měli právě naši klienti. ■

Březen, za kamna nelezem.

Nespalte se lezením za kamna.

Zahřejte se tím, že nám rychle pošlete objednávku.

S námi se nespálíte!

Partnerství firmy Porsche a filharmonie spojuje přátelství

Spojování pevných a tradičních hradeckých značek! To nabízí spolupráce a zároveň partnerství prodejce vozů společnosti Porsche a Filharmonie Hradec Králové. Podle Václava Dernerera, ředitele filharmonie, vzniklo spojení spontánně.

„Filharmonie potřebuje pro zajištění svého provozu vozový park pro přepravu hostujících umělců, zajištění běžných nákupů, služební cesty po republice i do zahraničí. Na základě referencí padl před lety výběr na prodejce vozů Porsche z Hradce Králové. Byla to dobrá volba, což potvrdila dlouhodobá spolupráce, vstřícnost personálu i kvalitní servis,“ uvedl ředitel. Partnerství si pochvaluje také Filip Klvaňa, ředitel hradeckého Porsche. „Líbí se mi, že je založené na přátelství

s panem ředitelem filharmonie Václavem Dernerem, kterého si velmi vážíme,“ řekl.

Při vzájemných jednáních oba ředitelé hledali cesty, jak spolupráci prohloubit, navzájem posílit povědomí o organizacích na opačných stranách zájmových pólů. „My jako symfonický orchestr s určitým postavením v uměleckém světě a firma Porsche jako zástupce světa výrobců i prodejců aut. Filharmonie se dlouhodobě snaží rozšiřovat svůj dosah na co nejširší spektrum možných posluchačů symfonické hudby. Nebylo nám tedy cizí najít reciprocitu ve vznikajícím partnerství, kdy na jedné straně spektra může být technika a na straně druhé tak neuchopitelná věc, jako je umění,“ prozradil Derner. Mimo jiné i proto vy-

stoupila filharmonie těsně po kovidové době s kampaní „...protože bez hudby to prostě nejde“. „A všichni víme, že bez aut dnes už také ne,“ poznamenal šéf filharmonie.

Firma Porsche je přirozeným partnerem některých akcí této hradecké hudební instituce. Součástí spolupráce je umožnit zaměstnancům i partnerům této firmy návštěvu hudebních produkcí za zvýhodněných podmínek. „Loni v říjnu jsme se stali partnerem představení Elefantazie & Petr Pan a oceán naděje, což bylo koncertní provedení muzikálu Městských divadel pražských, při němž mimo jiné účinkovali i Tomáš Klus a Ondřej Ládek alias Xindl X. Představení, které jsme podpořili, se setkalo s mimořádným ohlasem nejen u návštěvníků firmy Porsche, ale i našich partnerů a všech zúčastněných,“ prozradil Klvaňa, který se jako divák muzikálu osobně zúčastnil. „Zaujalo mě, že byl moderní a určený pro cílovou skupinu nejen starších, ale také mladých posluchačů.“

Jak vzpomíná ředitel Derner, koncert kromě své umělecké kvality působil i velmi slavnostně. „Před vstupem do Filharmonie Hradec Králové totiž bylo vystaveno a v zářivých barvách nasvíceno jedno z aut od firmy Porsche.“ Další podobnou akcí oba partneři připravují na léto letošního roku. Před filharmonii na Eliščině nábřeží a na nábřeží levého břehu Labe se uskuteční již tradiční

open air koncert. „Loni ho na obou březích řeky sledovalo kolem 4000 posluchačů a byl to opravdový hudební happening,“ připomněl Derner, který letos ve funkci ředitele hradecké filharmonie po téměř třídvaceti letech končí.

V této souvislosti si přeje, aby Filharmonie Hradec Králové pokračovala s novou energií ve všem, co se jí společně za tu dobu podařilo. A nebylo toho málo. „Moje působení mně dalo radost z hudby a z ohlasů, kdy spolu s mými kolegy zjišťujeme, že nasazení, které své práci věnujeme, není marné,“ prozradil šéf filharmonie, jemuž jeho partner Klvaňa z Porsche popřál klid, zdraví a v další části života, která už nebude spojena s manažerskou pozicí šéfa filharmonie, spoustu zajímavých výzev.

„Václava Dernerera jsme si velmi oblíbili, je to skvělý člověk a odborník. Za dobu jeho působení v pozici ředitele vnímám velký posun filharmonie se spoustou kvalitních a vyprodaných představení,“ připomněl Filip Klvaňa, jenž si i po ukončení Dernerova angažmá přeje další přínosnou spolupráci Porsche a filharmonie. V témže duchu uvažuje i Václav Derner. „Stejně jako v životě, tak i v profesionálním světě se dobrý partner hledá těžko. Když se ale najde, je třeba takové partnerství pěstovat. Věřím tedy, že oboustranná spolupráce, jak jsme ji začali, bude přínosná pro obě strany i v budoucnosti.“ ■

Žádné zpoždění, stadion bude v červnu hotový

Rok od oficiálního začátku stavby míří práce na fotbalovém stadionu v Hradci Králové do finální části. Už za celé čtyři měsíce bude nový stánek hotový a v červenci na něm hradečtí Votroci vyběhnou k prvnímu ligovému utkání. Dodržení červnového termínu pro dokončení stavby potvrzuje pro Salonky technický ředitel společnosti Strabag Petr Kafka, vedoucí stavby Daniel Novotný i generální manažer FC Hradec Králové Richard Jukl.

🗨️ TOMAŠ KULHÁNEK, MATĚJ HOLÁN

Velkou slávu zažilo město Hradec Králové na konci února roku 2022. Po mnoha letech slibů a několika neúspěšných projektech konečně došla hradecká radnice projekt nového fotbalového stadionu až ke slavnostnímu zahájení stavby. 22. února loňského roku poklepalí zástupci vedení města, fotbalového klubu a také stavebních firem na základní kámen nové arény. Sen několika generací fotbalových fanoušků se od té chvíle začal zhmotňovat – moderní multifunkční aréna začala pomalu, ale jistě vyrůstat.

O rok později je již zřejmé, že stadion pro 9300 diváků se podaří také zdárně dokončit. Aréna má už několik měsíců dokončený prstenec tribun, kon-

cem ledna se nad ní vrátila ikonická lízátka a těsně před dokončením už je také opláštění stadionu a střecha. Nově už převzali hrací plochu dodavatelé trávníku a postupně mizí i poslední připomínka starého Všesportovního stadionu – bývalá východní tribuna.

Podle smlouvy by konsorcium stavebních firem Strabag, Geossan Group a D&D Elektromont mělo stadion za 627 milionů bez DPH dokončit do 30. června letošního roku. A podle všech zúčastněných stran se stavbařům podaří tento termín dodržet. „Smluvní termín dokončení samozřejmě dodržíme,“ ujišťuje technický ředitel společnosti Strabag Petr Kafka. To, že stadion roste podle plánu, potvrzuje i vedoucí stavby Daniel Novotný. „Drobné problémy jsou na všech stavbách. Hra-

decký stadion je velká a náročná stavba, takže je logické, že těch dílčích zádrhelů tu pár bylo. Nebylo to však nic, co by bylo neřešitelné nebo s čím bychom neměli předchozí zkušenosti. Stanovený harmonogram držíme a stadion by měl být podle všech předpokladů dokončen do konce června,“ říká Daniel Novotný.

Obavy z toho, že by se dokončení stadionu do konce prvního pololetí nestihlo, nemá ani generální manažer FC Hradec Králové Richard Jukl. „Na každém kontrolním dnu se ten termín deklaruje a všichni jsme seznámeni s tím, že 30. června by měla proběhnout kolaudace,“ potvrzuje Jukl. S průběhem stavby je podle svých slov maximálně spokojen. „Každý den vidím, jak stadion roste před očima. Opravdu si myslím, že se mají Hradečtí na co těšit. Jako klub jsme s prací dodavatele maximálně spokojeni,“ říká generální manažer hradeckých fotbalistů.

V médiích a na sociálních sítích se před časem čile spekovalo o údajných problémech na stavbě. Vše spustil na začátku letošního roku článek deníku Sport, podle kterého měla být stavba v měsíčním skluzu a vedení hradeckého klubu proto už mělo shánět azyl na první zápasy nové sezony. Takové spekulace však stavební firmy, klub i radnice razantně popřely. „Musím říct, že nás to trochu urazilo, protože tam citovali náš klub, který v žádném případě o ničem takovém nevyjednával,“ říká s odstupem několika týdnů Richard Jukl.

Stadion otevře na konci července první ligový zápas

Po kolaudaci stadionu na konci června převzme stadion do své správy fotbalový klub. Oproti dřívějším předpokladům se však nakonec nový stadion neotevře slavnostním přátelským zápasem proti Rapidu Vídeň. Rakouský celek totiž požadoval po Hradci s předstihem přesný termín zápasu. „My jsme nebyli schopni deklarovat, že to bude konkrétně třeba 9. července. Bude tam hodně procesů, které musíme po převzetí stadionu nastartovat. Obávali jsme se toho, aby ta krátká doba po kolaudaci byla dostatečná na to, abychom se dokázali se stadionem naučit zacházet. Otevřeme tedy prvním domácím ligovým zápasem,“ vysvětluje generální manažer Richard Jukl. O tom, jaký soupeř

UFFO TRUTNOV
WWW.UFFO.CZ

KAPITÁN DEMO & DJ ROXTAR

ČTVRTEK 16. 3. | UFFO | 20:00

Zatím poslední deska nazvaná Mistr Světa Všeho vyšla v roce 2021 a během prvních pár dní se stala platinovou.

Ostrov BURKI & COM

STŘEDA 29. 3. | UFFO | 20:00

Inscenace získala nominaci na Cenu Divadelních novin, nominaci na Cenu Thálie a na Cenách divadelní kritiky 2021 se umístila mezi pěti nejlepšími.

TONY DUCHÁČEK & GARAGE

PÁTEK 31. 3. | UFFO | 19:00

Mohykáni české rockové a undergroundové scény, ikonický Tony, hlasité kytary, prostě Garage!

Richard Jukl, generální manažer FC Hradec Králové

přijede do nové arény jako první, rozhodne až los nadcházející ligové sezony. Ta začíná v sobotu 22. července. Pokud by los poslal první ligový víkend Votroky na půdu soupeře, otevřel by se nový stadion poslední červencový víkend při 2. kole Fortuna liga.

Sektor hostů bude oplocený, neměl by však dráždit jako v Pardubicích

Jen o několik měsíců dříve než v Hradci otevřeli svůj skromnější nový stadion na začátku letošního roku v sousedních Pardubicích. Vlnu kontroverze vzbudil tamější sektor hostů, který spíše než tribunu připomíná klec. Podle vedoucího stavby hradeckého stadionu Daniela Novotného musí být sektor hostů oplocený i pod lízátka. „Kvůli chování radikálnější části fanoušků byl bohužel fotbalový svaz nucen přistoupit k těmto opatřením, tudíž se nové stadiony plánují s oplocením sektoru hostů. Vzhledem k velikosti stadionu si ale nemyslím, že bude tento sektor působit tak dráždivě jako v Pardubicích,“ vysvětluje Novotný.

Že má klub v podobě sektorů svázané ruce, potvrzuje i Richard Jukl. „Je dáno licenčním manuálem, jak mají sektory domácích i hostů vypadat. To znamená, že my jako klub s tím nemůžeme dělat vůbec nic,“ říká generální manažer FC Hradec Králové a zastává se i svých pardubických kolegů. „Myslím, že v Pardubicích kolem toho bylo až zbytečně moc humbuku. Pardubický sektor je podle předpisů. Bohužel je malý a málo zkosný, a proto to působí tak špatně. Běžte se ale podívat na sektory

pro hosty na jiných stadionech. Třeba na Slavii tam mají dokonce ostny. Takže bych v tom hodnocení sektorů byl trochu střízlivý,“ upřesňuje Jukl.

V nové aréně září lízátka ještě víc než dřív

Velkou radost naopak šéf hradeckého fotbalu neskrývá z nedávného návratu ikonických lízátek nad rozestavěnou multifunkční arénu. „Když teď vidím lízátka zpátky nad stadionem, tak si říkám, že opravdu stálo za to je zachovat. Do Hradce se vrátila jedna z jeho dominant a mám pocit, že v nové aréně září lízátka ještě o něco víc, než zářila v minulosti,“ usmívá se Richard Jukl. Samotná montáž světelných stožárů proběhla podle Daniela Novotného až nad očekávání hladce. Kompletně hotovo bylo za pouhých osm dní. Oproti původním předpokladům nedošlo ani k výraznému zkrácení ikonických stožárů. „Lízátka se zkrátila pouze o necelý půl metr a byla přisunuta výrazně blíže k hrací ploše. Všechny posudky se shodly na tom, že jsou lízátka ve vynikajícím stavu, takže mohou Hradečáci počítat s tím, že jedna z dominant jejich města může stát klidně dalších 100 let,“ zakončuje vedoucí stavby Daniel Novotný. ■

Daniel Novotný, vedoucí stavby

LOUNOVÁ OLGA

MEMENTO MORI
TOUR 2023

20.4. PARDUBICE

CONGRESS CENTRE / ATRIUM PALÁC 18:30

WWW.OLGALOUNOVA.CZ

WWW.TICKETLIVE.CZ | WWW.TICKETPORTAL.CZ

Nejen sportovci ocení širokou škálu benefitů i klientský přístup

Profesionál na kole i v civilu, to je bývalý vítěz dvou etap na Giro d'Italia Jan Hruška, který v Hradci Králové vychovává své následovníky a zároveň pořádá tradiční dětské závody s názvem Junior cup. „Tak jako jsem během své profesionální kariéry preferoval dlouhodobá partnerství, která fungovala k oboustranné spokojenosti, preferuji je i v roli pořadatele závodů a týmového manažera,“ říká s úsměvem Jan Hruška a ukazuje mi hrdě kartičku Vojenské zdravotní pojišťovny.

Dresy stáje Ghost, kterou vytvořil a řídí z pozice manažera, působí na první dojem velmi čistě, nejsou přepřádané reklamou. I proto první otázka směřovala k jeho týmu.

Honzo, jak moc složité je v dnešní době sehnat finance na provoz cyklistické stáje?

Složitě to samozřejmě je, nicméně mám výhodu, že jsem během své profesionální kariéry nějaké peníze vydělal, a díky tomu nejsem závislý na tom, že bych si musel vyplácet z týmového rozpočtu výplatu. Svoji současnou roli chci především přispět k tomu, aby se v tuzemském nebo třeba i zahra-

ničním pelotonu mohl objevit nějaký další český cyklista, a budováním týmu tak vracím cyklistice, co mi dala.

Takže cesta méně partnerů na delší dobu je správná?

Tak se to asi říct nedá, jsem moc rád za každé partnerství, nicméně naší filozofií je v rámci týmu mít uzavřena klíčová partnerství, ať už je to dodavatel materiálu, logistického zabezpečení, nebo třeba Vojenská zdravotní pojišťovna, která nám od začátku pomáhá mimo jiné s projektem dětských cyklistických závodů Junior cup, což je další rozměr spolupráce a zapadá do naší „skládačky“.

Hodně jste vidět i slyšet v rámci diskusí týkajících se bezpečnosti cyklistů, především přileb a osvětlení. Zaujala mě především vaše věta „Raději mít pořádné světlo pod p*delí než sebekrásnější svíčku na hrobě“. Jsou na tom Češi v přístupu tak špatně?

Co se týče nošení přileb, tak ne, stále však svítí ve dne pouze mizivé množství cyklistů. Přitom existují výzkumy, které říkají, že používáním světla nebo blikáčky ve dne snižujete riziko nehody o 19 %, a to není zanedbatelné. V tomhle nás čeká ještě dlouhá cesta osvěty. Možná ještě dodám jeden rozměr, kterým je prevence. Přilba řeší až následky v okamžiku srážky, naopak světlo srážce předchází!

A nestačilo by svítit pouze za zhoršených podmínek, například když je sychravo nebo se začíná stmívat?

To je logická úvaha, na kterou ale odpovím jednoznačně ne. Když vezmu jednotlivá roční období, pak na jaře řidiči nejsou po zimě zvyklí cyklisty potkávat, proto je dobré dát o sobě včas vědět a za všech podmínek svítit nebo blikat. V létě se mění podmínky les, tunel, stín, protisvětlo. To jsou místa a situace, ve kterých jste špatně vidět, když přes den na kole nesvítíte ani neblinkáte. Podzim přináší mrholení, šero a mlhu. Kol na silnicích ubývá. Řidiči ztrácejí pozornost a zapomínají, že mají s cyklisty v provozu počítat. A se zimou zase ubývá cyklistů, pozdě svítá a hodně brzo se stmívá. Když se k tomu přidá náhlé sněžení a bílá tma, neosvětlený cyklista je rázem neviditelný cyklista. Navíc mám vyzorováno, že se světlem ve dne mě řidiči více tolerují, a možná to funguje jako taková blikající omluva, že se jim motám v cestě.

Když mluvíme o tématu bezpečnosti cyklistů, i proto máte mezi partnery Vojenskou zdravotní pojišťovnu?

Určitě ano, spolupracujeme už několik let a jsem rád, že například na poli osvěty jdeme podobným směrem. Zaujal mě jejich workshop, který u nás v Hradci Králové připravují pro střední školy a který v březnu odstartuje. Osvěta je důležitá, ať už se týká bezpečnosti na kole, nebo finanční gramotnosti na školách.

Jak jste mi na začátku ukázal, jste hrdým pojištěncem VoZP. V čem je lepší?

Nesrovnával jsem si vedle sebe nabídky, obecně nejsem člověk, který při nákupu cehokoliv hledá na internetu nejlevnější cenu. Ovlivnila mě kvalita zákaznického servisu a samozřejmě i šíře benefitů. Ať už jde o příspěvek na zmiňovanou přilbu, brýle,

nebo preventivní program na duševní zdraví dětí, což je dnes také velké téma. Když to shrnu, vždy, když jsem něco potřeboval, pomohli mi na pobočce nebo online vše vyřešit. A když k tomu přidám společenskou odpovědnost ve formě vzdělávání studentů nebo podpory různých projektů, nemění bych. (smích)

Pojďme se ještě vrátit k dětským závodům, kolikátý ročník Junior cupu letos bude?

První ročník jsme pořádali v roce 2019, takže letos 20. srpna budeme realizovat 5. ročník. Jsem moc rád, že se nám rok od roku daří posouvat závod dál, a připravit tak neuvěřitelné zážitky nejen dětem, ale i jejich rodičům a prarodičům. Navíc v prostředí nádherných Šimkových sadů v centru Hradce Králové.

Jste v něčem jiní?

Být jiní byl záměr už při přípravě prvního ročníku. Nechtěli jsme prohlubovat běžný nepaměť, že na závod jede dítě několik hodin autem a pak závodí pár minut. U nás je možnost jet už dopolední časovku, což je pro děti něco nového, a ještě k tomu dopolední hromadný závod. Takže stráví na kole celý den. Snažíme se vytvořit trať plnou zábavných a zároveň bezpečných překážek, které lze i bezpečně objet. A v neposlední řadě jsme jiní v tom, že máme kategorie rozděleny po jednotlivých letech a dáváme tak šanci na úspěch více dětem, což mi přijde férovější.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně zdaru nejen při dětských závodech. ■

Tomáš Nováček

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 3. díl

V minulém 2. dílu jsem trochu vzpomínal na kavárny, bary a vinárny, které už odvál čas a zůstávají na ně již jen vzpomínky. V tomto dílu bych v tom chtěl pokračovat, přestože tyto podniky nebyly pro návštěvníky zase tak atraktivní a většina z nich měla hodnotu 4. cenové skupiny a výše. Přesto si na některé z nich Hradečáci určitě také rádi vzpomínají.

Hotel Avion – byla zde letitá, hojně navštěvovaná restaurace a vinárna, kde se každý den hrálo. V době, kdy se po celém Hradci většinou točilo hradecké pivo, sem chodili místní štamgasti na Smíchovské. Na pivo sem také pravidelně docházeli zaměstnanci ZVÚ a ČSD, kteří to měli tak trochu při cestě ze zaměstnání. Byla to klasická stará pivnice ve středu města, kam se tenkrát hodně chodilo posedět na kvalitní pivo. Asi nejzajímavější zážitek v této restauraci prožili fotbalisté Spartaku Hradec Králové, kteří sem 6. června roku 1960 přišli slavit mistrovský titul hned po zápase s Nitrou, který vyhráli 3:0. Fanouškové je nesli ze starého hřiště na ramenou až do Avionu. Místní ligu zde tenkrát měli k večeri řízek a jako dárek za titul každý z nich ještě dostal od fotbalového oddílu penězku s emblémem Spartaku Hradec Králové a k překvapení nových mistrů ligu tam měl každý fotbalista zastrčených 20 Kč (ano, čtete dobře). Dnes už naprosto nemyslitelné, ale taková byla tenkrát doba a možná by to dnešnímu dění ve fotbale prospělo. V roce měnové reformy v padesátých letech byla restaurace Avion svědkem dalšího zajímavého zážitku. Když se Hradečáci postupně dozvěděli o tomto kroku, který v podstatě tenkrát komunistická vláda provedla za dne na den, zavládla mezi lidmi špatná nálada a Avion se začal naplňovat hosty, kteří přišli peníze, co ještě měli, ten-

to den všechny utratit. Hodně se tam jedlo, pilo a číšníci museli kmitat. Největší překvapení ale bylo na konec večera, když chtěli hosté jít domů a zaplatit. K údivu všech obsluha od nikoho nic nechtěla, protože utržené peníze by druhý den neměly stejnou cenu, a tak odcházeli domů spokojeni, ale druhý den po probuzení na ně čekala tvrdá realita tehdejší doby, kdy tenkrát přišli naši lidé o veškeré naspořené peníze.

Avion Prádelna

Restaurace Slovan zvaná též Stodola – tento podnik se nacházel na dnešním náměstí 28. října na místě banky ČSOB. Byla to taková lidová hospoda, kde se vařilo a chodilo na obědy do čisté a příjemné jídelny. Vedle byl výčep s místností a ta sloužila zase k posezení u piva. Pamětníci a filmoví fanouškové si jistě vzpomenou na kriminální film 105% alibi, který se točil v roce 1959 v Hradci Králové, a spousta záběrů je právě z této lidové hospody. Hned vedle Slovanu byl v té době přízemní domek v dnešní Břetislavské ulici, kde ve filmu byd-

lel účetní Zelinka, postava z tohoto filmu. Stodola byla známá tím, že tam chodili konzumovat většinou návštěvníci, kteří holdovali pivu, a občas se to tam prý i popralo.

Hospoda U Válek – tento podnik velice dobře strategicky postavený hned naproti vlakovému nádraží byl ještě v padesátých letech považovaný za celkem normální hospodu. V těchto letech tam třeba hrála i mu-

zika a tancovalo se tam. Postupně se však z ní začala stávat doslova putyka na úrovni 5. cenové skupiny a jak se říká, každý normální člověk se tenkrát tomuto vyhlášenému baru raději vyhnul. Scházela se tam taková sebranka z okolí nádraží a další různí typkové z celého Hradce. Podle pamětníků tam byly i dva biliáry, vařilo se tam a prý celkem dobře. Byla to taková nevzhledná hospoda, kde téměř každý návštěvník kouřil, a proto hodně smrděla nikotinem již při vstupu do této doslova zakouřené místnosti, kde nebylo téměř vidět.

Chodily tam takové už povadlé lehké holky s pochybnou existencí a ne příliš atraktivního zevnějšku. Jak vypadala tato hospoda po 2. světové válce, to si již nikdo nepamatuje, ale traduje se o majiteli panu Válkovi, že lidé, kteří se tenkrát vrátili z koncentráku, měli u něho oběd zdarma. Hospoda U Válek byla na začátku sedmdesátých letch již nevzhledný barák a v době výstavby nového hotelu Regina (1968–1975), který se ještě v průběhu stavby přejmenoval na Černigov, se tento letitý objekt stejně jako okolní domy nakonec zboural.

Hospoda Pod vrbou zvaná též Bangladěš – stála v místech dnešního terminálu, a tak když skončila hospoda U Válek, přešla většina její klientely kousek dál směr Bangladěš. Tento podnik též s úrovní té nižší cenové skupiny potom dlouhá léta plnil úlohu bývalých Válek, a tak se tam opět začala stahovat smetánka z okolí nádraží a udělala si tam své další velice oblíbené sídlo.

Jídelna Praha – tato jídelna byla hodně navštěvovaná, na obědy sem chodili strávníci pravidelně z okolních podniků či obchodů a jako vedoucí zde léta velice úspěšně působil notorický abstinent, pan Josef Ješina, který vedl s přehledem tuto oblíbenou jídelnu po celou dobu ku prospěchu podniku RAJ a hlavně svých denních pravidelných hostů. Vařila se zde velice chutná klasická česká kuchyně s cenami velice mírnými. Nejlacinější jídla tam měli plíčky na smetaně s houskovým knedlíkem, ledvinky s rýží cca 4 Kč a dělali tam i výborný rostbif s bramborem a další normální česká jídla, která již v dnešní nabídce restaurací k velké škodě svých hostů nejsou moc k vidění. Byl zde i výčep, takže sem chodili i hosté na pivo a občerstvit se. Bývalé zaměstnankyně paní Marcela Sehnoutková a Marie Nedvěďová, jak se nedávno vyjádřily na Facebooku ve skupině Salon republiky, si i po letech na své působi v jídelně RAJ velice rády vzpomenou na svého skvělého šéfa, pana Josefa Ješinu.

Myslivecká restaurace – restaurace s tímto názvem byla součástí objektu

jídelny Praha, pivo se sem nosilo přes chodbu z výčepu jídelny Praha a bylo zde velice příjemné posezení s výbornou kuchyní a obsluhou pánů Jiřího Košťála a Josefa Bajera. Oba byli velice známí číšníci hradeckého podniku RAJ a dávali této restauraci patřičný glanc a úroveň svým vystupováním a přehledem. Přestože tato restaurace byla trochu zastrčena z centra dění, bylo zde vždy obsazeno pravidelnými návštěvníky, kteří si tento podnik oblíbili.

Na Baště – tento nejznámější hradecký bufet se nacházel přímo ve středu města na tehdejší Gottwaldově náměstí, dnes Ulrichově a šéfoval zde před svým odchodem do Černigova velice schopný manažer pan Josef Ulík. Bufet Na Baště znal každý Hradečák a bylo zde neustále plno lidí na jídlo a pití. Samozřejmě se tam výborně vařilo a personál tam byl ke svým hostům velice vstřícný a úslužný. Směrem k náměstí se tam nacházela zahrádka, kam chodili milovníci piva posedět a popovídat si s přáteli. Jedinou chybu, kterou tento bufet měl, bylo to, že neměl WC, a muselo se proto chodit přes celé náměstí do veřejných záchodků, naproti dnešní poliklinice. Je to určitě velká škoda, že už takový podnik s takovou tradicí, dát si v centru města gulášek, drůbkou nebo gulášovou polévku či párek, zde v Hradci Králové v této podobě již prakticky neexistuje.

Ostrava-Budvarka – restaurace na Slezském Předměstí patřila ve své době k velice navštěvovaným hradeckým podnikům, kde to hučelo téměř každý den a návštěvníci z tohoto hradeckého Předměstí sem velice rádi chodili. Točil se zde výborný Budvar a právě toto chutné pivo sem přitahovalo milovníky tohoto moku, kteří si určitě zavzpomínají na personál; Oldu Žaloudka, Josefa Jána a známou servírku Jarču, která potom pracovala dlouhá léta v restauraci Na Hrázce v Malšovicích u Hejmanů. V dnešní době tato restaurace je sice v provozu, ale už jen štamgasti, kteří tam dnes chodí, vzpomínají, kdy to ještě ve staré době Budvarce fungovalo tak, že si nebylo kam sednout. Tato hospoda byla velice hojně navštěvovaná.

Grádo – dnes tam je Česká pošta a určitě si bývalí návštěvníci, když procházejí okolo, vzpomenou na nejlepší léta této velice známé hospůdky, kde bylo dobré pivo a velice chutné se zde vařilo. Tento podnik byl také známý tím, že se zde pořádky koňské hody a to zde prý nikdy nebyla o hosty nouze. Štamgasti Gráda měli i fotbalový tým a tak, aby stále neseděli jenom na pivě, si také chodili občas zahrát fotbal a měli dokonce i své fotbalové odznaky Gráda. Chodila tam ve své době parta kluků z Bidlovky a okolí, jako např. Vlasta Frýdek, Josef Dašek, Jarda Kacálek, Láďa Pokorný, Jean Claude Barták, Standa Máslo a další. Vlasta Frýdek, otec a děda slavných a známých fotbalistů Martinů a Christiana Frýdků, také na toto období rád vzpomíná a jak říká, ty doby se již nevrátí. Tato letitá hospoda na Slezském Předměstí měla tradici, byl tam hezký sál a konaly se tam i různé společenské akce. Před znárodněním v roce 1948 byl majitelem tohoto podniku pan Kacálek, který potom bydlel se svojí rodinou v bytě nad restaurací.

Nádražní restaurace – dlouhá léta měl Hradec Králové na svém vlakovém nádraží hospodu, kam chodili cestující, lidé z okolních podniků na obědy a samozřejmě i různí, jak se říká, kamarádi z mokré čtvrti, kteří mají zalíbení v nádražních restauracích. Pečený vařený tam tenkrát často bývala známá hradecká postavička Láďa Šup, na kterého si Hradečáci, kteří navštěvovali tyto podniky, určitě vzpomenou jako na dosti nápadného a hlučného hosta. Zdejší jídelna byla velice oblíbená pro svou kvalitní kuchyni a také lidové ceny za obědy a různá jídla. Byla zde i na místě dnešní lékárny pivnice a bylo to asi pro cestující normální si dát v létě pivo, když zrovna čekal na vlak. Opět velká škoda a špatná vizitka pro takové město, jako je Hradec Králové, že zde není restaurace pro lidi, kteří projíždějí přes naše nádraží a nemají si kde sednout a dát si v klidu oběd či večeři, tak jak to v různých našich městech bývá naprosto běžné. ■

Slávek Trávníček

Cesta, kterou se mám ubírat

Jako malá se chtěla stát učitelkou. Protože však má spíše sociální citění, na gymnáziu ji zaujala nabídka práce dobrovolníka a vyzkoušela si různé aktivity ve střediscích Oblastní charity Hradec Králové. Daniela Mohylová (36) nakonec absolvovala Právnickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci a poté několik let pracovala jako právnička a sociální pracovnice s oběťmi domácího násilí a s lidmi v tísní.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Byla to podle ní dobrá průprava pro současnou pozici, jíž je funkce ombudsmanky Fakultní nemocnice Hradec Králové, kterou vykonává od 1. února letošního roku. „V předchozím zaměstnání jsem se naučila naslouchat klientům, kteří byli často v krizi nebo se potýkali s existenčními problémy, a pomáhat s řešením jejich situací, a to nejen po právní stránce. Zjistila jsem, jak je důležitá psychohygiene, dodržování hranic i mlčenlivosti. Z toho všeho mohu čerpat i teď,“ řekla Salonkám.

Stala jste se novou ombudsmankou Fakultní nemocnice Hradec Králové. Proč jste se rozhodla jít touto cestou?

Poslední půlrok mi ukázal, že si nelze vše naplánavat. Věci se totiž nakonec poskládají tak, jak mají. Tím, že můj předchůdce, ombudsman doktor David Tuček, přijal novou profesní výzvu, bylo na úrovni vedení nemocnice řešeno, jak zajistit kontinuitu činnosti kanceláře ombudsmána. V té době jsem ve Fakultní nemocnici Hradec Králové zastávala pozici referentky na správě agendy stížností a podnětů. Měla jsem možnost aktivně sledo-

vat činnosti ombudsmána, spolupodílet se na nich a osvojit si know how doktora Tučka, jehož si velmi vážím. Činnost ombudsmána a její význam mě utvrzoval v tom, že by mě tato práce naplňovala a ráda bych ji dělala.

Co následovalo?

Nemocniční ombudsman by neměl mít jen určité znalosti, ale měla by mu být svým způsobem vlastní i empatie, trpělivost, samostatnost a tak dále. S vědomím svých dispozic, dosavadní praxe a své touhy pracovat pro lidi jsem projevila zájem o možnost výkonu této činnosti. Na úrovni vedení nemocnice byly zhodnoceny veškeré možnosti na zajištění činnosti ombudsmána tak, aby byl zachován smysl a význam této funkce – výsledkem bylo mé pověření k výkonu činnosti ombudsmána. Podle mě je tato funkce spíše o osobnostních a komunikačních vlastnostech než o konkrétním profesním zaměření, nicméně určitá podrobnější míra znalostí o činnosti nemocnice a jednotlivých klinik je rovněž nezbytná.

S čím jste tedy do této pozice šla?

Když se na podzim minulého roku začalo mluvit o změně na pozici ombudsmána, provedla jsem si vlastní rozvahu, proč si myslím, že bych tuto funkci mohla zastávat. I přesto, že jsem do té doby neměla tolik zkušeností v oblasti zdravotnictví, jsem člověk, který se rád učí novým věcem, mám právní rámec, komunikační schopnosti a nebojím se změn ani komunikace se stěžovateli, což patří mezi hlavní náplň této práce. Navíc mám dobré organizační schopnosti a systematického ducha, to byly další důvody, které považuji za přínosné. Tím, že jsem byla už nějakou dobu referentkou, měla jsem možnost se seznámit jak s nemocničním prostředím, tak s činností ombudsmána a desítkami různých kauz, aktivně jsem se podílela na přípravě odpovědí na stížnosti a měla jsem možnost absolvovat osobní a telefonické rozhovory přímo se stěžovateli.

Váš předchůdce doktor David Tuček, který ji vykonával od ledna roku 2019, mně prozradil, že je mostem mezi zdravotníky a pacienty. Budete o to usilovat i vy?

Jako nelékař se necítím být úplně mostem, ale spíše prostředníkem. Pozici ombudsmána vnímám jako určitý typ služby pro pacienty, jejich blízké, zdravotníky i zaměstnance nemocnice, kteří se na něj mohou obrátit.

Budete patrně také jakýmsi hromosvodem a zpovědníkem. Jste na to připravena?

Myslím, že ano. Tuto zkušenost mám již z dříve vykonávané činnosti na pozici referenta. Na kancelář ombudsmána se obrací i pacienti, kteří si nestěžují na konkrétně poskytnutou péči či chování zdravotnického personálu, ale mají spíše potřebu sdílet svoji nespokojenost a chtějí se se svými pocity někomu svěřit, aniž by trvali například na využití svého práva podat stížnost. Také se na kancelář ombudsmána obrací zaměstnanci nemocnice, toho si rovněž moc cením.

Jste vystudovaná právnička. Jaké bylo vaše další směřování a čím jste se zabývala?

Nenapadlo by mě, že se někdy právnickou stanu, nepocházím z právnické rodiny, zvažovala jsem spíše profesi učitelky nebo sociální pracovnice. Na střední škole jsem se dostala do Kruhu dobrovolníků Oblastní charity v Hradci Králové, kdy mě začala bavit sociální sféra. Nakonec jsem nastoupila na právnickou fakultu v Olomouci, kde jsem se rovněž podílela na dobrovolnické činnosti. Po studii jsem se vrátila zpět do hradecké oblastní charity. Pracovala jsem ve dvou poradenských střediscích, konkrétně s oběťmi domácího násilí a s lidmi v tísní. Zhruba před rokem a půl jsem se rozhodla pro změnu. V momentě, kdy jsem cítila, že je lepší odejít než profesně vyhořet, se naskytla možnost přihlásit se do výběrového řízení do Fakultní nemocnice Hradec Králové na pozici specialisty GDPR. Zpětně kladně hodnotím rozhodnutí vedení nemocnice vybrat na tuto pozici jiného uchazeče. V té době mi byla nabídnuta možnost pracovat jako referentka agendy stížností, kterou jsem se rozhodla přijmout. Tato práce mě naplňovala a v podstatě ji vykonávám i nyní v pozici ombudsmanky.

Je právnické vzdělání výhodou ve vaší nové pozici?

Zcela jistě musí mít ombudsman i určitou míru právního povědomí, jeho úkolem je nejen zaobírat se právy pacienta, ale i přezkumem činnosti nemocnice jakožto poskytovatele zdravotní péče. Samozřejmě, že určitou výhodou to může být, například při výkladu právních předpisů, analýze stanovisek, přípravě odpovědí, nicméně toto povolání vyžaduje týmovou práci napříč celou nemocnicí. Ombudsman při své činnosti vyžaduje a analyzuje různá odborně zaměřená stanoviska, monitoruje rozhodovací praxi v oblasti práv pacienta. Dále dbá na to, aby závěry ze šetření byly napsány takovým jazykem, aby jim stěžovatel

porozuměl, dostal adekvátní a kvalifikovanou reakci na vše, co ve své stížnosti namítá. Na číste právní kauzy využívá mimo jiné stanoviska právního odboru, s nímž rovněž spolupracuje.

Čím byla spolupráce s někdejším ombudsmanem pro vás přínosná?

Byla to pro mě cenná a konstruktivní spolupráce v lidské i profesní rovině. Umím si nyní lépe představit, co to obnáší být nemocničním ombudsmanem, co je od něj očekáváno a jak jednotlivé situace řešit. Na tomto místě se sluší poděkovat předchozím dvěma ombudsmanům Fakultní nemocnice Hradec Králové, panu doktoru Petru Tilšerovi, který funkci vykonával od jejího zrodu v roce 2011 až do roku 2018, a panu doktoru Davidu Tučkovi, jenž jí dal za dobu čtyř let svého působení současnou podobu.

Budete v ní pokračovat i v budoucnosti?

Ano, budeme spolu nadále spolupracovat v medicínské oblasti v rámci konzultační činnosti.

Náplní vaší práce je mimo jiné řešit všemožné stížnosti. Jak k nim budete přistupovat a zkoumat, zda jsou opodstatněné?

Pro stěžovatele je každá stížnost, kterou se rozhodl podat, opodstatněná. Když už se rozhodne něco řešit, má na to právo. Pro nás je ale podstatné, zda skutečnosti uvedené ve stížnosti jsou důvodné či nikoli. Vyhodnocujeme, na co je zaměřená a na co poukazuje. Posuzujeme všechna hlediska a dáváme prostor k vyjádření všem aktérům stížnosti. Poté objektivně posuzujeme jednotlivé body stížnosti, vyžadujeme si případná doplňující stanoviska a přijímáme nezávisle učiněné závěry ze šetření. Není to jednoduchý proces, dbáme na to, aby závěry ze šetření ombudsmana byly objektivní, nestranné a přezkoumatelné.

Pokud mám dobré informace, ve fakultní nemocnici převažují pochvaly nad stížnostmi. O čem to svědčí?

Ano, je to tak, za rok jich je minimálně dvakrát více než stížností. Je dobré si uvědomit, že existují i pacienti, kteří si cení poskytovaných služeb, nasazení zdravotnického personálu i úrovně poskytované péče. Svědčí to o tom, že existuje skupina lidí, a já věřím, že tato skupina je podstatně větší, která je s úrovní poskytované péče spokojená. To, že je tu i druhý pól, tedy lidé, kteří jsou s něčím nespokojeni a v některých situacích i oprávněně, je fakt, který se nedá popřít. Jsme tady i pro ně a i takto negativ-

ní zpětná vazba může být impulsem, který nás posune dál. Pozitivní zpětná vazba je pro nás určitou protiváhou, že se nezabýváme jen tím negativním.

Čím je pro vás důležitá komunikace?

Dobře nastavená a transparentní komunikace je klíčovým nástrojem pro řešení každodenních situací nejen mezi kolegy, ale také s vedením nemocnice nebo s kýmkoli, kdo kancelář ombudsmana vyhledá. Myslím si, že je to základ pro dobrou spolupráci a stabilitu v této činnosti. Na stížnosti pohlížíme z hlediska jejich ne/důvodnosti, hodnotíme je v rovině medicínské, organizační a komunikační. Pokud v rámci šetření je stížnost shledána důvodnou nebo jsou zjištěny jiné nedostatky či potenciály možnosti zlepšení, jsou na straně pracovišť přijímána nápravná nebo preventivní opatření. Jejich cílem jsou zejména zlepšení způsobu komunikace, odstranění případných systémových nedostatků nebo zavedení takových postupů či kontrol, které budou předcházet medicínským pochybením. Negativní zpětná vazba například na chování konkrétního zdravotníka nebo jiného pracovníka nemocnice umožní dotčené osobě zpětně zhodnotit vnímání svého chování optikou pacienta, který je zpravidla v době kontaktu v určité nekomfortní situaci.

Kdo je z vašeho pohledu nemocniční ombudsman?

To závisí na osobnosti, která funkci vykonává. Profesionálně jí může být právník, lékař nebo i člověk s jiným vzděláním a kvalitami. Zdravotnická zařízení jako nemocnice i některé lázně, které mají zřízenou tuto pozici, v ní vidí potenciál pro zlepšení komunikace mezi zdravotníky a pacienty, zároveň jde o velký benefit při zkvalitňování péče.

A kým by měl být?

Někým, kdo se nebojí komunikace a konfliktních situací, kdo je empatický, má smysl pro spravedlnost, kdo není fascinován obsahem stížností, ale snaží se je racionálně posoudit. Být ombudsmanem není o nějaké prestiži, o tom být vidět, ale o umění přijmout člověka v pro něj nepříjemné situaci, kdy není spokojený s něčím, co by podle něj mělo fungovat. Často se mi stává, že potenciální stěžovatel volá do kanceláře, někdy i bezprostředně po konfliktu, a projevuje i vulgárně svou nespokojenost. Už to, že se mu někdo v danou chvíli věnuje, nebagatelizuje jeho problém, vysvětlí mu, jakou formou může dále postupovat, může vést k jeho rozhodnutí stížnost nakonec nepodat. Mým záměrem není

HITRADIO ČERNÁ HORA

CASHEMESKY

POSLOUCHEJ A VYHRÁVEJ PENÍZE NĚKOLIKRÁT DENNĚ!

Více informací na www.hitradiocernahora.cz

snížit počet stížností, ale dát prostor pro sdílení a objektivizaci situace.

Co je jeho posláním?

Poskytování pomoci pacientům a jejich blízkým při řešení situací, které vznikají v souvislosti s diagnostikou, léčbou a pobytem v nemocnici. Mohou se na něj obrátit i zaměstnanci nemocnice, podílí se na řešení interpersonálních konfliktů. Kromě nezájmového vyřizování stížností má na starosti řešení různých podnětů a předávání doručených poděkování oceněným pracovníkům a jejich vedení. Snaží se být prostředníkem mezi veřejností a zdravotníky, mezi očekáváními pacientů a možnostmi/povinnostmi nemocnice, hledá cestu přijatelnou pro všechny zúčastněné strany.

Jste připravena na tlak, který může tuto funkci doprovázet?

Myslím si, že jsem člověk, který je zvyklý na určitou zátěž. Mojí velkou výhodou je, že nejsem zatížená interpersonálními vztahy v nemocnici. Mám nyní jako ombudsman možnost proniknout do jednotlivých složek nemocnice, dozvědět se více, jak co funguje, jsem na startovní čáře, která mi to umožňuje. Domnívám se, že jsem, i ve vztahu ke kolegům, nekonfliktní, týmový hráč, neutrální a zároveň nápomocná, což jsou dobré vlastnosti pro to, abych tento případný tlak ustála.

Nemáte obavy z případných nárazů pacientů, že jako pracovníce nemocnice nemůžete být ve svém rozhodování nezávislá?

Je to věc, kterou nemůžu v tuto chvíli ovlivnit, tato pozice byla zřízena vedením nemocnice, jejímž zaměstnancem jsem. Ombudsman má v rámci organizační struktury vytvořené dostatečné kompetence a postavení, aby mohl vykonávat svoji funkci nezávisle, objektivně a neutrálně, i když je stále organizačně začleněn pod fakultní nemocnici.

Budete spolupracovat s dalšími ombudsmany?

Na to se určitě těším. V České republice už několik let působí Asociace ombudsmanů ve zdravotnictví, pod kterou hradecká fakultní nemocnice také spadá. Kromě různých vzdělávacích aktivit pořádá tato asociace i dvakrát ročně osobní setkání ombudsmanů, v rámci kterého se sdílí příklady dobré praxe. Pozornost je věnována palčivým otázkám, vyměňují se pozitivní i negativní zkušenosti a podobně. Je to vždy cenné a důležité setkání, kterého jsem se již zúčastnila.

Co byste chtěla, aby vám nová práce přinášela?

Je to možná trochu nadnesené, ale už teď v tom vidím určité poslání. Cítím, že je to v tuto chvíli moje cesta, kterou se mám ubírat, a můžu být svým způsobem užitečná. Protože mě tato práce baví, cítím vnitřní uspokojení, že jsem různými cestami něco takového hledala a nakonec našla.

Jak hodláte při poměrně náročné práci relaxovat?

S rodinou, ale někdy i ráda sama v tichu, nad knihou, v divadle, za fotoaparátem, za volantem, chozením na jógu, mám také ráda floristiku. Nedávno jsem dočetla knihy Zaskočen Radostí od C. S. Lewise a Žít lehce od manželů Sedlářových. Takovou tu vnitřní radost a pocit, že může náš život plynout s větší lehkostí, bych přála nám všem. ■

DOPRAVNÍ PODNIK
MĚSTA HRADCE KRÁLOVÉ

www.dpmhk.cz

**PŘIJMEME
řidiče a řidičky MHD**

+420 703 157 000 | nabor@dpmhk.cz

**STAVBYVEDOUČÍ
ROZPOČTÁŘ
DĚLNÍK**

VELKAPARTA.CZ